

den høitærede Indenrigsminister troer, at et saadant Tilshyn er uundværligt for ham, og at et saadant Beløb atter betinger dette Tilshyn.

Indenrigsministeren: Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at der efter nogle Mars Forløb sandsynligviis vil udfordres mindre Arbeidskraft til at føre Tilshynet paa Ministeriets Vegne, men jeg er overbevist om, at det, der her er fordret, er Minimum for Dieblisset, der har jo ogsaa reist sig Stemmer her i Salen for, at det var for Lidt, og at det Tilshyn, som derved kan bringes tilveie, ikke vilde blive effectivt nok. Jeg maa endnu gjøre opmærksom paa, at der fordres af denne Overveidirecteur, ikke alene at han skal føre Tilshyn med Vandveiskarbeidernes forsvarlige Udførelse eller rettere med, at Vandveiene altid holdes i forsvarlig Stand, men han skal ogsaa vide at afhjælpe Manglerne, hvor en Veie er bleven ødelagt. Det er en Bestemmelse i Udkastet, at naar en Veie ikke sættes i forsvarlig eller passende Stand inden den af Ministeriet foreskrevne Frist, skrider Ministeriet ind; men gennem hvem? Gennem Overveidirecteuren. Han maa altsaa ikke alene have Die for Manglerne, men ogsaa vide at afhjælpe dem; han maa ikke alene søge at forhindre en Vandveis Ødelæggelse og kontrollere, hvilketsomhelst Arbeide, som staaer i Forbindelse med Veies Anlæg, men han maa vide at raade Bod paa Ødelæggelsen og selv at forestaae et saadant Arbeide, naar det fordres fra Ministeriets Side. Jeg troer altsaa, at det kan fordres af denne Mand, at han skal staae som en anerkjendt Autoritet, og at han skal kunne gennemføre, bedre end et Amts egne technische Medhjælpere, de Forbringinger, der muligviis blive en nødvendig Følge af mindre god Vedligeholdelse. Jeg troer derfor, at Forbringingerne til denne Mand ere meget store, og at den Løn, der er betinget derfor, ikke kan kaldes overdreven, ligesom ogsaa, at den Assistance, der er givet ham Udsigt til gennem de 1,200 Rigsdaler, som han selv kan anvende, som han vil, er meget ringe; den vil netop kunne række til en Assistent eller Sriver paa hans Contoir og til en yngre Mand, som han kan bruge til Inspection i mindre vigtige Tilfælde.

Sonne: Der er en Betragtning, som har paatrængt sig mig ved Gjennemlæsningen af denne Lov, som ikke endnu er videre fremdragen, og som jeg dog anseer for saa vigtig, at den bør tages under Overveielse saavel af Thinget som af det eventuelle Udvalg. Det er den, at nærværende Lov opløser det gjensidige Forhold, som tidligere har været tilstede mellem Amtene. Udgifterne ved Veienes Anlæg udrededes efter den tidligere Maade kun for $\frac{1}{2}$ af selve Amtet, medens de $\frac{3}{4}$ udrededes af Beikassen, hvortil samtlige Amters bidroge. Det er dette Forhold, som her forandres, og jeg troer, at man bør være opmærksom paa, om ikke derved maatte enkelte Amters ville komme til at bære en for høi Byrde. Det blev af den ærede 4de Landstingsmand for 7de Kreds (Simonsen) anført, at dette var Tilfældet med det Amt, hvor han var fra, og at denne Omstændighed var den væsentligste Betænkelighed for ham ved at stemme for Loven, og det vil vist ikke slaae feil, at det Samme er Tilfældet med en Deel andre Amters, navnlig dem, i hvilke større Kjøbstæder, som i høi Grad trække Forbindelsen til sig, ere beliggende. Det er en gammel god Regel i Veianordningen, at Beføstningerne ved Veiene navnlig skulle udredes af dem, som have Nyttens og Brugens af dem, og ifølge denne Regel troer jeg ogsaa, at der er Billighed for, at Omkostningerne ved disse større Veie, som forbinde flere Provindsers hinanden, de større Hovedlandveie, som ikke alene ere anlagte for Amtets Skyld, men besøges af mange Reisende, som bære udenfor Amtet, bæres af en større Kreds end netop det Amt, hvori maatte de fleste Veie paa Grund af Forholdene ligge.

Den samme Hovedregel har til Følge, at de større Gader, Hovedgaderne i Kjøbstæderne, komme ind under Hovedlandveiene, idet disse som oftest mere besøges af Tilreisende og Gjenreisende end af selve Byens Folk. Derfor ere disse optagne som en Deel af Hovedlandveiene og udgjøre Dele deraf; men dette er derimod ikke Tilfældet for de Gaders Bedkommende, der ere en Fortsættelse af de mindre Landveie, og dog tale de samme Grunde derfor, og maatte ifølge den Grundregel disse optages. I den Henseende er jeg enig med den ærede